

Hồi thứ 51

Tin mộng mị Hồng Phúc cứu vua Tướng nghĩa xưa, Hoa Kỳ cầm khách

Lúc ấy thổ địa, Sơn thần chạy đến miếu Lữ Tổ, thấy có một người nằm ngủ trước miếu tiếng ngáy như sấm, lại bay mùi rượu nức nồng, bèn kêu người ấy rằng:

- Người bị khốn bấy lâu, nay đã đến ngày phát tích. Vậy phải mau mau chạy ra cứu giá được có lấy chữ công danh với đời.

Nói rồi thì đập người ấy một đập.

Người ấy giật mình thức dậy, ngồi nghĩ rằng:

- Thánh thần mách bảo, lẽ cũng phải vâng, song le không biết thánh giá ở đâu được đi cứu.

Lúc đương suy nghĩ, xảy nghe có tiếng la ó vang dậy.

Người ấy đứng dậy ra cửa xem thấy có mặt người vừa đánh vừa chạy, một tốp quan quân rượt theo vây phủ, người bị thua đó tả xông hữu đột xem sức đã mệt, nhưng ra cũng không khỏi.

Người ấy xách cây đòn gánh bằng sắt, chạy ra xông vào trong đám quân sĩ, đánh phá một hồi, quân sĩ cự địch không lại, vỡ chạy tứ tán.

Nguyên người say rượu đó tên là Hồng Phúc hiệu là Thái kim cương, võ nghệ cao cường, khi trước ông nội là quan Đề đốc nơi Cam Túc, để lại sự nghiệp truyền lần đến tay Hồng Phúc. Cha mẹ mất sớm, Hồng Phúc không biết gìn giữ, cờ bạc rượu chè phá hết của cải. Bây giờ nghèo túng mới phải đón cũi đổi tiền độ nhật. Cây đòn gánh bằng sắt đó, nguyên là cây roi thường cầm thuở nay.

Tri phủ và Lý Đắc Thắng thấy vậy nổi giận áp lại đánh với Hồng Phúc, song đánh không lại, cũng phải giục ngựa chạy dài.

Hồng Phúc thi lễ cùng Thiên tử và hỏi sự tích.

Thiên tử nói:

- Khoan đã, khoan đã, hãy trở lại nhà Quách Lễ Văn cứu luôn gia quyến của nó, kiếm chỗ tị nạn xong xuôi, tôi sẽ tỏ bày duyên cớ cho nghe.

Bèn dắt Hồng Phúc trở lại nhà Quách Lễ Văn.

Đi dọc đường, lại gặp một bọn quân sĩ trối ké Bạch Long dẫn đi.

Thiên tử vừa muốn ra tay giải cứu, Hồng Phúc biết ý nhảy tới đánh họn quân sĩ vỡ chạy tứ tán, rồi mới bước lại mở trời cho Bạch Long.

Ba người vầy đoàn trở lại nhà Quách Lễ Văn, dất hết gia quyền của Quách Lễ Văn kiếm nơi tị nạn.

Đi được năm bảy dặm đường, Thiên tử hỏi Quách Lễ Văn rằng:

- Ngươi có nhà nào quen lối này thì dắt chúng ta vào đó tạm nghỉ.

Quách Lễ Văn nói:

- Còn chừng một dặm nữa thì tới nhà một người bằng hữu của tôi tên là Hoa Kỳ.

Thiên tử nói:

- Vậy thì vào đó nghỉ một đêm, rồi mai sẽ tính.

Quách Lễ Văn dắt Thiên tử và nội bọn kiếm nhà Hoa Kỳ đi tới.

Lúc ấy trời tối như mực đường xá quanh co.

Quách Lễ Văn vốn đã thuộc đường, song cũng phải làm đôi ba chỗ rồi mới tới nhà Hoa Kỳ được.

Đến nơi, Hoa Kỳ mừng rỡ rước vào hỏi thăm sự tích.

Quách Lễ Văn thuật rõ nguồn cơn cho Hoa Kỳ.

Hoa Kỳ kinh hãi lòng không muốn chứa, song thấy Quách Lễ Văn tới đã lỡ rồi cũng không lẽ đuổi bèn than rằng:

- Nhà cửa tôi đây không phải là chật hẹp gì, nhưng đại ca ở lâu chỗ này không được, tôi e chẳng mai, thì một ắt có quan binh đến bắt. Vậy xin đại ca tạm đỡ một đêm, ngày mai phải đi chỗ khác.

Thiên tử thấy Hoa Kỳ sợ sệt như vậy thì an ủi rằng:

- Túc hạ chẳng nên sợ sệt làm gì, dầu có việc gì tôi với Bạch Long gánh vác cũng nổi.

Hồng Phúc nói:

- Một cây đòn gánh của tôi đây, dầu có ba vạn hùng binh đi nữa tôi cũng không sợ.

Hoa Kỳ thấy mấy người đều nói cứng cỏi như vậy thì cũng bớt lòng sợ sệt. Bèn hỏi gia đình dọn cỗ ra thế nào.

Nói về Tri phủ là Dương Trường Kỳ, quan Tuần thành là Lý Đắc Thắng bị thua Hồng Phúc, kéo binh về thành mà thương nghị với nhau rằng:

- Chúng ta binh gia rất đông mà cự không lại đôi ba đứa du thủ như vậy thật là ức lắm.

Tri huyện nói:

- Nội đêm nay chúng nó chạy cũng chưa xa, bây giờ ta phải niêm phong nhà của Quách Lễ Văn, rạng ngày ta đem binh truy cản.

Tri Phủ khen phải. Bèn đến niêm phong tài vật trong nhà Quách Lễ Văn rồi mới trở về nhà môn an nghỉ.

Nói về Châu Nhật Thanh đem thánh chỉ giao cho quan Tuần phủ là Cung Ôn Như.

Cung Ôn Như dọn bàn hương án đọc thánh chỉ rồi thì mời Châu Nhật Thanh ngồi lại mà hỏi rằng:

- Khi Thiên sứ ra đi thì Thánh thượng có được bình an hay không ?

Châu Nhật Thanh tỏ bày việc trước cho Cung Ôn Như nghe.

Cung Ôn Như nói:

- Vậy thì Thiên sứ phải mau mau trở về được thôi sai người đem binh cứu giá.

Châu Nhật Thanh từ giã lui ra.

Về tới nhà Quách Lễ Văn, Châu Nhật Thanh thấy trong nhà vắng tanh mà lại niêm phong các cửa thì thất kinh bèn nghĩ rằng:

- Nếu vậy Thiên tử đã bị bọn này bắt rồi còn gì đâu !

Bèn đi dọc theo lối xóm hỏi thăm bá tính.

Bá tính tỏ bày việc trước cho Châu Nhật Thanh nghe.

Châu Nhật Thanh rất mừng. Bèn đi theo phía ấy mà kiếm Thiên tử.